

OPINIA

KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 31 lipca 2015 r.

**w przedmiocie prezydenckiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo
o stowarzyszeniach oraz niektórych innych ustaw (druk nr 3019)**

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z prezydenckim projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo o stowarzyszeniach oraz niektórych innych ustaw zgłasza do niego następujące uwagi.

Rada zwraca uwagę, że wątpliwości budzi przewidziana w projekcie możliwość uzyskania, jeżeli statut stowarzyszenia tak stanowi (art. 10a ust. 3), oraz utraty, z chwilą wykreślenia z Krajowego Rejestru Sądowego (art. 10a ust. 5), osobowości prawnej przez tworzone przez stowarzyszenia terenowe jednostki organizacyjne. Osobowość prawna stowarzyszenia, znajdująca wyraz w zdolności do bycia podmiotem praw i obowiązków oraz do dokonywania we własnym imieniu czynności prawnych, wydaje się w sposób dostateczny zabezpieczać interesy prawne zarówno samego stowarzyszenia jak i jego jednostek terenowych. Nie zachodzi zatem potrzeba powielania tego atrybutu stowarzyszenia.

Niezależnie od powyższego Krajowa Rada Sądownictwa negatywnie ocenia rozwiązanie zawarte w art. 40a ust. 5 i 6 projektu. Rada nie neguje przy tym zasadności przewidzianego w projekcie prawa przedstawiciela - reprezentującego stowarzyszenie zwykle albo jego zarządu - wniesienia skargi do sądu administracyjnego, a jedynie zobligowanie sądów administracyjnych do rozpoznania takiej skargi w terminie 30 dni od dnia otrzymania akt sprawy wraz z odpowiedzią na skargę. W tym zakresie, bowiem projektodawca zakłada utworzenie kolejnej już, odrębnej kategorii spraw podlegających rozpoznaniu w trybie szczególnym, co nie jest uzasadnione w sytuacji gdy średni czas rozpoznania spraw przez wojewódzkie sądy administracyjne wynosi od trzech do czterech miesięcy. Przyjęta przez ustawodawcę praktyka wyłączenia kolejnych kategorii spraw spod działania art. 7 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012 r. poz. 270 ze zm.), który stanowi, iż sąd administracyjny powinien podejmować czynności zmierzające do szybkiego załatwienia sprawy i dążyć do jej

rozstrzygnięcia na pierwszym posiedzeniu, nie jest w ocenie Krajowej Rady Sądownictwa właściwa i w konsekwencji prowadzi do zachwiania proporcji pomiędzy sprawami rozpoznawanymi przez sądy administracyjne na podstawie zasad ogólnych, a sprawami rozpoznawanymi w trybie szczególnym.